

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges inden EM2019 fremsætter en beslutningsgrundlag vedrørende eventuel etablering vandkraftforsyning af Aasiaat og Qasigiannuit. Beslutningsgrundlaget skal udrede hvilke byer og bygder, som kan tilsluttes el-nettet, samt medtage relevante erfaringer fra forsøg med forskellige vedvarende energikilder i Igaliko.

(Medlem af Inatsisartut Aqqa Samuelson, Inuit Ataqatigiit)

(1. behandling)

Først og fremmest vil jeg gerne fastslå, at Demokraatit er af den opfattelse, at al vores energiproduktion skal være så så grøn som muligt. Det er vigtigt, at vi kan brande vores land som klima- og energivenligt. Derfor er vigtigt, at vi altid ser på helheden, når vi taler om energiforsyning. Det nytter ikke noget, at vi som i nærværende forslag udelukkende kigger på en lille del af landet.

Der er ingen tvivl om, at kan og skal gøre meget for vores klima og vores miljø ved at påtage os et fælles ansvar. Vi skal bidrage til at gøre vores alle sammens klode til et sundere, tryggere og mere bæredygtigt sted at leve. Det handler om simple ting, som at tage ansvar i vores hjem og i vores natur. Med FN's 17 verdensmål gør vi os allerede en del politiske overvejelser. Jeg ved, at man nogle steder kommunalt allerede implementerer på de områder hvor det giver mening – og jeg tror på, at vi landspolitisk også bør gøre os flere overvejelser herom. Vi mener fra Demokraatit, at vi kan bidrage i den globale debat, også selvom vi ikke er med i Paris-aftalen. Vi kan og skal gøre noget for klimaet. Vi som lever i Arktis er om nogen dem, der er udsatte og til tider kan mærke de ændringer, der er på vej, så vi må have en vis interesse herfor.

Kort sagt kan vi sige, at vi fra Demokraatit går meget op i vedvarende energi. Det er godt og sundt for landet, men specielt også for kloden. Som land ligger vi i dag på omkring 73 procent vedvarende energi. Jeg tror på, at vi kan nå endnu længere. Det kan vi ved at sætte realistiske mål, som tager udgangspunkt i en holdbar og struktureret plan, hvor vi politisk side skal være i stand til at indgå brede forlig, da vi alle bør have interesse herfor. De eksisterende vandkraftværker i landet er et genialt eksempel på, at det er vejen frem. Via disse kan vi allerede bevise, at vi kan reducere vores import af heavy fuel markant.

Jeg ved, at der er udarbejdet nogle analyser på det seneste, Nukissiorfiit har f.eks. opdateret nogle projektgrundlag, hvorpå det bekræftes at der stadig er et stort potentiale for at forsyne Aasiaat, Qasigiannuit, Ikamiut og Akunnaaq med vedvarende energi. Det blev tillige undersøgt om der kan anvendes søkabler for at undgå at skulle opstille høje master i Ramsar området. Forretningsgrundlaget er baseret på at forbrugerne overgår til opvarmning med el. Og det er muligt. Samlet pris for hele scenariet, ca. 1,2 mia. kr. Ligeledes er der udarbejdet en analyse af mulighederne for at anvende vindmøller og solceller for at opnå samme virkning, men dette har vist sig at være umuligt, da der kun kan opnås 50

procent dækning. Det er billigere, men virkningen er ikke den samme. Der her er ligeledes kogt sammen i en samfundsøkonomisk konsekvensanalyse, hvor der også er beregnet tilbagebetalingstider med mere. På den baggrund vil jeg mene, at vi allerede har en rimelig god case. Spørgsmålet er nok, hvor langt vi er kommet og om vi skal fortsætte med at undersøge og analysere og bruge flere penge på undersøgelser og konsulenter til at undersøge ting, der er undersøgt?

Jeg synes, at det vil være passende at få en samlet plan for, hvordan departementet og Nukissiorfiit ser de store energiprojekter finansieret. Men som sagt i min indledning, så nytter det ikke noget, at vi kigger på det her område med snævre regionale øje – vi er nødt til at kigge på helheden.

Med disse ord sender jeg dette forslag videre til udvalgsbehandling i erhvervsudvalget, med henblik på nærmere undersøgelse og status herpå.